işçinin gücü birlikten doğar!

EKİM 1978

Türkiye işçilerinin aylık gazetesi
mensuel de la C.G.T. pour les travailleurs de Turquie

N° 30 — 1 F
ISSN : 0398 - 561 X

BAŞYAZI

« Makinaları kırıyorlar, fabrikaları kapatıyorlar ve işçileri işlerinden atıyorlardı. »

Bu tamımlama geleceğin bir kurgusunun meyvası değil, Fransa'nın tüm yörelerinin ve ekonomik dallarının çoğunluğunun güncel gerçeğidir. Demir-çelik veya inşaat, tekstil veya kimya dallarında, patronlar, gün geçmiyor ki, çalışma saatlerini düşürme, mecburi ücretsiz izin veya işten çıkarma kararı almasınlar.

Işsizlik temel ve öncelikli sorun haline geldi. Bir milyon beş yüz binden fazla işsiz var. Bu sayının, 2 yıl içinde, öğrenimini bitirecek yüz binlerce genç ve 1 milyon üç yüz bin geçici işçi (enterim'ci) ile yüzde 50 artacağı açıktır.

Öte yandan, ücretler ve satın alma gücü düştü, çalışma koşulları zorlaştı. Herşey bir kısır döngü içinde : satın alma güçü düşünce tüketim azalıyor, tüketim düştüğünde üretim azalıyor, üretim azalınca da işsizlik artıyor.

Göçmen işçiler için hükümet tarafından alınan önlemler de aynı doğrultuda. Fransa'daki göçmen işçilerin sayısı azaltılmak ve « onlara götürülen sosyal hizmetlerin » giderleri düşürülmek isteniyor.

Çalışma ve oturma izinlerini uzatmak için çıkarılan zorluklar tüm milliyetlerden işçiler için arttırılıyor. Birkaç hafta içinde, oturma izinleri biten Cezayirli emekçiler, 1969 dan beri ilk defa bunları uzatacaklar. Bu durumda hükümetin tutumu ne olacak ?

Gerçekte, işsizlik göçmen işçiler arasında Fransız emekçilerinden daha hızlı artıyor. Iş arayan göçmen işçilere, iş bulma kurumuna (ANPE) ve işsizlik sigortasına (ASSEDIC) yazılmada gösterilen zorluklar artıyor. Faşistler tarafından yapılan saldırılar çoğalıyor. Göçmen işçilerin ülkelerine gönderilmelerini isteyen, bir faşist partinin televizyonda yaptığı da budur.

Geçen ayların savaşımlarının bilançosu bu gerçeği çok güzel gösteriyor : her patronlara veya devlet makamlarına kabul ettirilen talep, sözleşmeler CGT tarafından imzalanmış olsun olmasın, emekçilerin baskılarının, birliklerinin ve savaşımlarının sonucudur.

Bu konuda, Başbakan ve Patron Sendikasının (CNPF) Başkanının demeçleri, hiçbir kuşkuya yer bırakmıyor.

Uzlaşmazlık ve kemerleri sıkma politikası her zamankinden daha çok, toplumsal ve ekonomik politikalarının temelinde.

Sendikalı işçiler, işsizliğin alıp yürümesine ücretlerin, satın alma gücünün düşürülmesine, çalışma şartlarının zorlaştırılmasına ve kazanılmış haklara saldırılmasına nasıl tepki gösterecekler ?

CGT, bölgeler çapında savaşımların bağlantılı olması için, işyerleri ve meslek dalları (veya bölgeler) düzeyinde, eylem birliği çağrısı yapıyor.

Heryerde, hepimizin istem ve amaçlarını elde etmek için birliği gerçekleştirmek olanaklıdır.

CGT'nin 40. Kongresi Kasım ayı sonunda yapılacaktır ve CGT'ye eylem içinde ileri adımlar atma olanağını verecektir.

chronique juridique

YASAL HAKLARIMIZ

MİLİTANLIK HAKKI - GREV HAKKI

Fransa'da uzun zaman, sendikal özgürlükler emekçilerin tümü için kısıtlı kaldı. Sendikal haklar, bugün, kanun tarafından tanındı. Ama, uygulamada patronlara zorla kabul ettirmek gerek.

Bütün göçmen işçiler istedikleri sendikaya özgürce üye olabilirler. Fransız emekçilere tanınan, işyerinde (giriş ve çıkış saatlerinde) sendika gazetesi ve bidiri dağıtmak, bağış toplamak gibi hakları yabancı işçiler de serbestçe kullanırlar.

(DİKKAT : Patronların, bir emekçinin bir sendika üyesi olup veya olmadığına bakarak işe almamalarını, ceza kesmelerini, veya işten atmalarını yasalar yasaklar. Örneğin, işe alma sırasında « bir sendikaya üye misiniz ? » sorusuna cevap vermek gerekmez).

Grev hakkı : Grev hakkı bütün emekçilere tanınmıştır. Bu anayasa tarafından temel hak olarak ilan edilmiştir.

* * *

CGT'de özellikle karar alınırken üyeler çok önemli rol oynarlar. 40ıncı Kongrenin öngünlerinde, bugünlerde, bu önem daha da artmaktadır.

CGT TÜZÜĞÜ « GİRİŞ »

Sendikal hareket, bütün düzeylerinde, yönetimini ve eylem kararlarını patronlardan, hükümetlerden, siyasi partilerden, felsefi guruplardan ve her türlü dış kümeleşmelerden tam bağımsız olarak yürütür.

Belirli bir eylem için başka gruplardan yapılan çağırılara « evet » veya « hayır » yanıtını vermek hakkını kendine saklar.

Bu gibi bir anlık işbirliği girişimlerini yapma hakkını da korur. Çünkü siyasi partilere karşı tarafsızlığı, uygulamadaki veya kazanılacak reformları tehdit edecek tehlikelere kayıtsızlık demek değildir. Karar yetkisi yalnızca tüzüksel sendika toplantı ve kongrelerinindir.

Sendika içi demokrasi her üyeye, örgütün gelişmesi ve yaşamı üzerine görüşlerini sendikasında özgürce savunabileceğini garanti eder.

Sendikalar her görüş ve inançtan ücretlilerden oluşur. Hiç bir üye sendikal örgütün dışında yaydığı fikirleri sendika içinde söylediği için yerilemez.

Fikir özgürlüğü ve demokratik işleyiş sendikacılığın temel ilkeleri tarafından öngörülmüş ve sağlanmıştır. Ama, bunlar, sendikaların içinde olağan demokratik işleyişi engellemek veya etkilemek için çalışan fraksiyon gibi örgütler kurulmasına göz yumamazlar.

Yapıları ve bileşimleri gereği değişik görüşlü emekçileri toparlayan sendikalar birliklerini korumak için en geniş düşünceye sahiptirler.

Tüzük, birliği korumanın araçlarını, oylanmış bildirge ve iki delegasyon tarafından kabul edilen ilkelere saygıyı öngörür.

Tüzük sendikaların, işçilerin çıkarlarını koruma görevini devamlı korumalarını sağlar.

AMAÇ VE KURULUŞ

MADDE 1

Bu tüzükle yönetilen Genel İş Konfederasyonu (CGT) ekonomik ve mesleki, maddi ve manevi çıkarlarını savunmak için yürütülmesi gereken savaşımın bilincindeki emekçileri toparlayan bütün örgütleri bir araya getirir.

Fransız sendikal hareketinin tarihini dolduran sınıf ve kitle demokratik sendikacılığı ilkelerinden, eyleminde ve yöneliminde esinlenen CGT, üretim ve değişim araçlarının toplumsallaştırılmasıyla kapitalist sömürüyü ortadan kaldırmayı amaçlar. Bütün ücretlilerin öz çıkarlarına uygun olarak tek sendikal örgütten yanadır ve bu yönde çalışır. Hiç kimse, örgüt dışı bir eylem için konfederasyon üyeliği sıfatından veya konfederasyondaki görevinden yararlanamaz.

MADDE 2

Genel İş Konfederasyonu (CGT), tüzüğe uyan bütün örgütlerin tam özerkliğine saygı gösteren ve bunu sağlayan sendikal demokrasi ve federalizm ilkelerine dayanır.

CGT Merkez Yürütme Kurulunun 27 Haziran'da kabul ettiği ve üylerin tartışmasına sunduğu, 40. Kongrede kesin şeklini alacak çalışma raporuna, geçen sayıda kaldığımız yerden devam ediyoruz.

EVET, İKTİDAR DEĞİŞİKLİĞİ GEREK

Uğrunda uzun zaman savaşılan sol birliğin Mart ayındaki seçimleri kaybetmesi, utkuya hazırlanan emekçileri düş kırıklığına uğrattı. C.G.T., sol partilerin ortak hükümet programını, kendi sınıfsal istemlerine uyduğu için destekledi. Başarıya ulaşmak için katkısını yaptı. 1977 Eylülünden sonra, Sol Radikal Hareketin ve Sosyalist Partinin CGT'nin sınıfsal istemlerine ters düşen tutumları görüldü.

Engeller Nelerdi ?

Başarının engeli, herşeyden önce burjuva sınıfının birleşik sol güçleri bölmesiydi. Yakın geçmişte Portekiz'de olduğu gibi, burjuvazi sıkışınca, sınıf uzlaşmacılığına ve reformizme başvurdu. Fransa'da da solu bölüp, ortak hükümet programını daha seçimler kazanılmadan etkisizleştirmeğe çalıştı. Örneğin, büyük tekellerin millileştirilmeleri istemine karşı, Sosyalist Parti ve Sol Radikal Hareketi kullandı. Büyük tekellerin mülkiyeti kapitalistlerin elinde kaldıkça, emekçiler istemlerini elde edemezler.

Biricik Yol.

Biz emekçiler için mutlu yarınlara giden biricik yol toplunum gerçekten ve kökten değişmesidir. CGT'ye göre bunun iki koşulu vardır.

ATILGAN YENİLİKÇİ GÜVENÇLİ BİR KONGRE!

40ème CONGRÈS
GRENOBLE 26 NOVEMBRE 2 DECEMBRE 1978

Birincisi, temel ekonomik önlemlerin emekçiden yana yeni bir toplumsal politika için seferber edilmesi.

Ikincisi, ulusal yaşamda emekçilere gerekli yeri veren, hakta ve ödevde eşit sol partilerden oluşan ve sermayenin çıkarlarına ve iktidarına karşı çıkan bir hükümetin kurulmasıdır.

CGT Bağımsızdır.

CGT, emekçilerin çıkarları için savaşan bağımsız bir sendikal örgüttür. Ama bağımsızlık tarafsızlık demek değildir. Eğer, sol partiler CGT'nin istemlerine uygun bir program yaparlarsa, CGT bu programı destekleme kararını bağımsızca alabilir. CGT emekçilerin çıkarları sözkonusu olunca, kayıtsız kalmaz.

Iyice Bilinmeli ki.

— CGT millileştirmelere vazgeçilmez değişiklik aracı olarak bakıyor. Millileştirme olmadan değişiklik de olmaz.

— CGT, ana şirketlerle onların uzantıları arasında fark gözetmez.

— Üretim araçlarının toplumsal mülkiyeti ve demokratik planlama çerçevesinde, yönetimin demokratikleşmesi, devlet ve bürokrasiye karşı bir kozdur.

Emekçiler, işyeri yönetimine etkin olarak katılmalıdırlar. Tartışma ve karar yetkileri olmalıdır. Demokratik yönetim veya özyönetim işçilere bu hakları verecektir. Bu, işyeri komitelerinin yetkilerinin genişletilmesiyle ve atölye komitelerinin kurulmasıyla olur.

HER ZAMANKİNDEN FAZLA EYLEM BIRLIĞI

Çıkarlarımızı savunmak, yeni haklar kazanmak, patronların ve hükümetin saldırılarının karşısına dikilmek için sendikal eylemin güç kaynağı birlik gereklidir. Ama, bu sıralarda CFDT'yi CGT ile eylem birliği politikasından uzaklaştırmak isteyen güçler yoğun çaba gösteriyorlar. CFDT'nin «merkeze kaydığı» söyleniyor. Bu girişimlerin sonucu CFDT'nin tabanına bağlıdır. Ancak biliyoruz ki bu örgütün birçok militanı kapitalizme karşı sınıf savaşına kazanılmıştır. Birlikten yanadırlar.

Sendikal eylemde birlik sadece CFDT ile sınırlanmamalı, FEN ve Force Ouvrière sendikaları da birliğe kazanılmalıdır.

CGT' MİZİ DAHA DA GÜÇLENDİRMELİYİZ

CGT'ye 2,5 milyon emekçi üye. Bu sayı küçümsenemez. Ama, Fransa'da 18 milyon ücretli emekçi var. Bir sendikanın gücü üye sayısındadır. Daha çok üye kazanarak güçlü, tuttuğunu koparan bir sendikaya sahip olmalıyız. Böylece hak savaşından zaferle çıkabiliriz. Öyleyse, CGT'yi güçlendirmek için ne yapmalıyız ?

Geçmişin Başarılarıyla Yetinmemeliyiz.

CGT, 1895'te kurulmuş, Fransa'nın en eski ve en büyük sendikasıdır. Sınıf savaşı ilkelerine bağlı kalmak ve gerçekleri görmek için büyük gayret göstermiştir. Böylece, savaşımda büyük deney sahibi olmuş, haklı olarak emekçilerin güvenini kazanmıştır.

Dünyamız değişiyor. Hele bugünlerde geçmişin başarılarıyla yaşamak artık olası değil. Emekçilerle tartışıp yeni istemlerini, düşüncelerini, eleştirilerini öğrenmeliyiz. Bunları da hesaba katmalı, sendikasız işçilerin istemleri yönünde de eylemler yapmalıyız. Geçmişten dersler çıkarmalı, yararlanmalıyız. Ama geçmişin tutsağı olmamalı, yenilikler yapmalı, yaratıcı olmalıyız.

Önemli olan işyerindeki eylemdir.

İşletme, atölye, servis : İşte burada doğar istemler, sınıf kavgası. Gene buradadır bilinçli, sendika üyesi militan işçilere gerek. Işyerlerinde bilinçli işçiler, tüm emekçilerin sorunlarıyla ilgilenirler. Onlarla tartışır, fikir alış verişinde bulunurlar. Sendikal eylemi örgütlerler.

Ancak, her zaman böyle olmayabiliyor. Bir sendika, eğer bu ismi hakketmişse, en önce emekçilerin hak taleplerini kazanmak için mücadele eder. Bunu yapmak için de emekçilerin bütün sorunlarını, dertlerini ve istemlerini bilmeliyiz.

Böylesi sabırlı çalışmaların sonucunda, savaşımımıza daha çok emekçinin katılmasıyla, toplumun değişmesi ve istemlerimizi gerçekleştirme yolunda yeni kazanımlar elde edebiliriz.

Aramızda Sekterliğe Yer Yok !

CGT, konfederasyon yönetimiyle sınırlanamaz. Konfederasyon yöneticilerinin önemli rollerinin yanında, karar, yönetim ve tartışma mekanizmasının bütün örgüte yayılması gereklidir.

CGT'nin işleyiş ilkeleri demokratiktir. Çeşitli düzeyde seçilmiş militanların « yukarıdan » emir beklememeleri, girişken yaratıcı olmaları, çözümleme yeteneklerini ve bilgilerini geliştirmeleri gerekir. Elbette bir militanın CGT'nin istem ve önlerilerini bilmesi gerekir. Fakat körü körüne kalıplaşmış formülleri uyugulamaktan kaçınmalıyız. Böyle davrananlar yok mu ? Kuşkusuz var. Belki de bu nedenle bazı sorunlar tartışılmıyor. Veya tartışılsa bile sekter, katı ve dar bir mantıkla tartışılıyor.

CGT Birleşik ve Çoğulcudur.

Emek dünyası gibi CGT de değişik bireylerden oluşmuştur. Bu, onun yığınsallığının kanıtıdır. Aramızda tanrıya inananlar veya inanmayanlar, komünistler, sosyalistler veya partisizler var. Çünkü, emekçilerin dünyası böyledir. Bu değişiklik bizim zenginliğimiz ve gücümüzdür. Ve bu, birliğimizi bozmaz. Çünkü demokrasi içinde yaşıyoruz.

Demokratik oylama sonucu, çoğunluk veya oybirliğiyle, bilgisizlik yüzünden yanlış kararlar alınabilir. Bilgilenme konusunda sendikal özgürlüklerin, özellikle sendika üyelerinin işyerlerinde örgütlerinin yaşamına katılabilmeleri için gerekli zamanı elde etmeliyiz.

Fikir uyuşmazlığı çıktığında.

Seçilmiş kurullar tarafından sunulan karar taslaklarını derinlemesine tartışmalıyız. Bu tartışma kardeşçe, başkalarının düşüncelerine saygı göstererek ve anlayış içinde yapılmalıdır. Bizim aramızda herkes fikirlerini söyler ve doğal olarak da fikir uyuşmazlıkları çıkabilir. Herzaman oybirliğiyle karar vermek gerekmez. Bu CGT'yi sonsuz tartışmalar içinde felce uğratmaktır. CGT eylem demektir ! Alınan kararları uygulamak, kardeşçe ve anlayışlı bir hava içinde olmalıdır. Hizipçilik, fraksiyonculuk herzaman bölünmeye ve güçsüzlüğe yol açar.

Kendimize güvendikçe.

Demokrasi, sendika yapısının giderek merkeziyetçilikten yaygın bir yapıya geçmesidir de. Bu nedenle sendika şubelerini her atölyede, büroda, serviste örgütlemeliyiz. Özellikle büyük işletmelerde, militanların, delegelerin ve seçilmiş CGT adaylarının canlandırdığı sendikal gruplar gerekiyor. CGT'nin çeşitli görevlerle seçilmiş 200 bin militanı var. Bu CGT'nin ne büyük bir deneyi, bilgi birikimini ve güveni topladığını gösteriyor. Ancak, yeni yeni militanlar yetiştirmeliyiz. CGT eğitim sistemini yaygınlaştırmak ve geliştirmek istiyor. Yerel Birliklerin (U. L.) görevlerini yerine getirebilmeleri için olanakları hazırlamalıyız. 39. kongre bu konunun önemini belirtmişti.

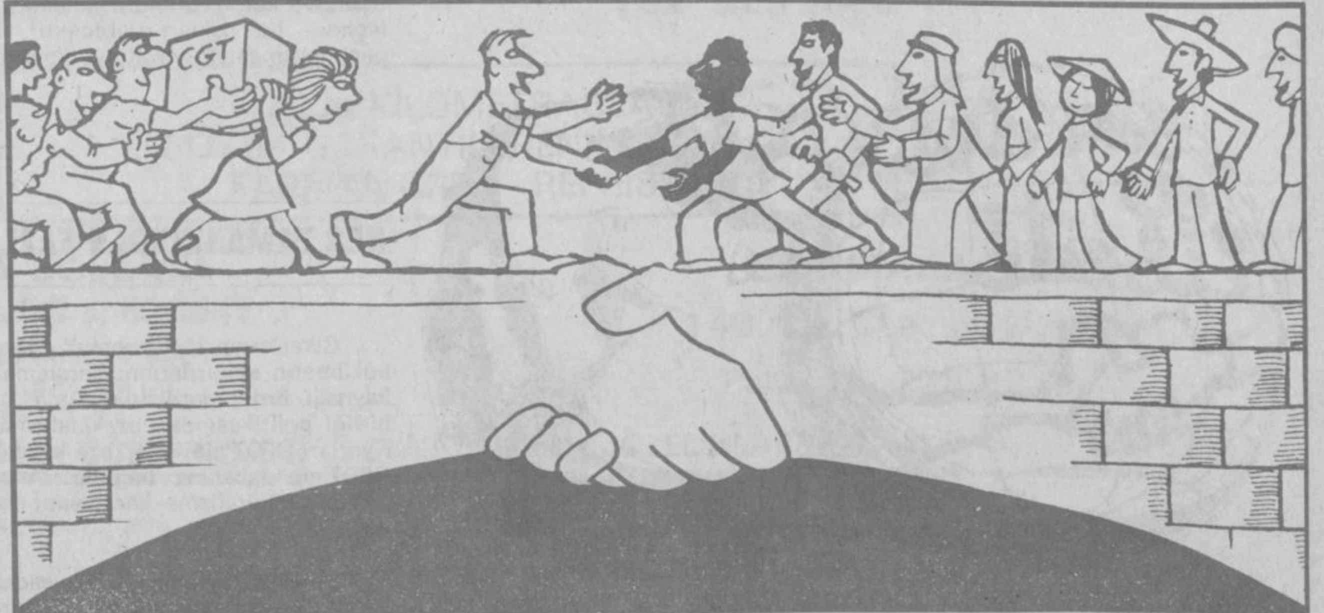
EYLEM İÇİN SAĞLAM FİKİRLER GEREK

Çevremizdeki bütün kitle haberleşme araçları, radyolar, televizyon gazeteler (Türkçe olsun, Fransızca olsun) sınıf düşmanımızın fikirlerini, patronların düşüncelerini yayıyor. Ellerindeki paranın gücüyle gazeteleri, radyoları, televizyonları işçi sınıfının, tüm emekçilerin beyinlerini yıkamak için kullandıkları yetmezmiş gibi, kapitalistler kılık değiştirip, politikacı, yazar-çizer olup, sendikaları aşıp, emekçilerin beyinlerini bulandırıyorlar. Çeşitli yalan haberler, iftiralar ve zararlı düşünceleri yayıyorlar.

Böylesi bir durumda tüm emekçiler, hak savaşında kafalarında berrak, duru düşüncelerle eyleme devam etmelidirler. Sınıf çıkarlarını savunmak için fikir mücadelesini de hızlandırmalıyız. Ancak bu şekilde çıkarlarımızı savunabilir hak ve taleplerimizi alabiliriz. Yanlış fikirlere karşı savaşım, sendikal yayıları yaymakla, yeni okuyucular kazanmakla olur. İŞÇİNİN GÜCÜ'nü Türkiye işçileri arasında tanıtıp, okutmalıyız. Ayrıca, Fransızca, « La Vie Ouvrière » ve « Antoinette » dergilerini okumalı ve diğer emekçilere de okutmalıyız.

Doğru fikirlerle, doğru savaşım verilir.

FRANSIZ VE GÖÇMEN İŞÇİLER SÖMÜRÜYE KARŞI EL ELE !

CGT
40ème CONGRÈS
GRENOBLE 26 NOVEMBRE 2 DECEMBRE 1978

BU EŞİ GÖRÜLMEMİŞ DEMOKRATİK TARTIŞMA TÜM GÖÇMEN İŞÇİLERİ İLGİLENDİRİYOR

40 ıncı Konfederasyon Kongresi 26 Kasım 2 Aralık günleri arasında Grenoble kentinde yapılacak.

Kongre hazırlık belgeleri taslağı Konfederasyon Yürütme Kurulu tarafından kabul edildi.

Eğer, atılgan, yenilikci ve güvençli bir kongre yapmak isti yorsak, göçmen işçiler geçen yıllara göre Konfederasyon Kongresinde daha iyi temsil edilseler bile yalnızca delegelerin bu taslağı tartışmalarıyla yetinemeyiz.

Büyük örgütümüzün bütün üyeleri ve CGT'ye güvenen milyonlarca emekcinin arasında eşi görülmedik bir demokratik tartışma hemen başlamalıdır.

NE TARTIŞACAĞIZ ?

Göçmen işçiler, Fransız sınıf kardeşleri gibi günün temel sorunlarıyla yakından ilgilidirler.

— Geçen Mart ayında yapılan seçimlerden sonra emek dünyası ne durumdadır ? Solun iktidara gelmesiyle gerçek değişiklikler uman emekçi sayısı çok yüksekken seçimler niye beklenilen sonuçları vermedi ? Bundan ne dersler çıkarmalıyız ?

— Büyük şirketlere ayrıcalık politikasına devam etmek ve bunalımın yükünü işçi sınıfına yüklemek isteyen patronlar ve iktidarın genel saldırısına karşı emekçilerin çıkarlarını daha iyi nasıl koruyabiliriz ?

— Hükümet ve patronlar göçmen işçileri bunalım ve işsizlikten sorumlu tutuyorlar. Fransız emekçileri ve kamu oyunu aşağılık ırkcı kampanyalarla onlara karşı kışkırtıyorlar. Sınır dışı etmeleri ve sınırdan geri çevirmeleri göçmen işçilerin gurur ve emniyetlerine saldırarak arttırıyorlar. Böylesi bir durumda göçmen kardeşlerimizin talep ve isteklerini nasıl hesaba alabilir, nasıl savunabiliriz ?

— Göçmen işçiler kendi ülkelerine dönüşte ne gibi sorunlarla karşılaşıyorlar ?

— Göçmen işçiler CGT'nin işyerinden konfederasyona kadar bütün düzeylerdeki çalışmasını nasıl görüyorlar ? Bazıları CGT'nin yalnızca Fransız işçilere özel bir örgüt olduğunu düşünmüyorlarmi ? Kafalarda, sendikanın yerinin yalnızca iş yeri olduğu, örneğin dışarda, foyer'lerde yerinin olamadığı yok mu ?

— CGT gerçekten siyasi partilerden bağımsız mı ? CGT tüm emekçilerin savunduğuna göre « üye olmaya ne gerek var ? » diye düşünmeli miyiz ?

— Ana dilde yayınlanan gazeteler (örneğin İŞÇİNİN GÜCÜ) göçmen işçilerin beklediklerini veriyor mu ? Satış şeklinde geniş bir dağıtım nasıl sağlanmalı ?

İşte, diğerleri arasında, açık yürekli, özgür ve demokratik tartışmayı gerektiren önemli sorunlar.

40 ıncı Kongrenin, her milletten, her türlü dini, felsefi ve siyasi inançtan emekçilerin hepsinin düşüncelerini dile getirmesi için her yabancı işçinin göçmen işçiler sorunu üzerine genel ve özel bütün fikirlerini açıkça söylemeleri gereklidir.

Kamu oyuna açık tartışmalar Konfederasyonun « Le Peuple », « La Vie Ouvrière », ve « Antoinette » dergilerinde başladı. Ana dilde gezetelerde de başlıyor. İşyerinde, yerel birliklerde (UL), foyer'lerde tartışmalar düzenleniyor. Bunlara göçmen işçilerin katılması çok önemlidir. 80 göçmen işçi delegesinin katılacağı 40 Kongre'de yanıt bulması için eleştirilerimizi uyarılarımızı ve yapıcı önerilerimizi yapmalıyız.

Böylece, tüm işçi sınıfının çıkarları doğrultusunda göçmen Fransız kardeşçe birleşip el ele, demir döver gibi biçimlendirdiğimiz CGT daha iyi ve güçlü bir sınıfsal, kitlsel, bağımsız ve demokratik sendika olacak !

MARIUS APOSTOLO,

Konfederasyon Yürütme Kurulu Üyesi.

İŞÇİLERİ CHRYSLER'İN PEUGEOT-CİTROEN'LE BİRLEŞMESİNE NE DİYORLAR ?

Fazlası ile hakedilmiş bir tatilden sonra Chrysler işçileri Poissy'deki fabrikanın yolunu tuttular. Chrysler ve Peugeot-Citroen'in birleştikleri büyük tantana ile ilan edildiğine göre, yaz boyunca, şirket yönetimi boş durmamıştı. 40. Kongrenin tartışmalarının ilerlediği şu sıralarda, Chrysler CGT sendikası üyesi arkadaşlara, sorular yönelttik :

SORU : Bu birleşme hakkında Poissy fabrikasının işçileri ne düşünüyolar ?

F.A. : Çoğunluk bunun ne değiştireceğini kendi kendilerine soruyorlar. Zaten, bu ilk gördüğümüz birleşme değil. Simca ile Fiat, daha sonra Simca ile Chrysler, bugün de Chrysler ile Peugeot-Citroen birleşiyorlar. Her defasında, birleşmeler işten çıkarmalarla sonuçlandı. 1977'de, 1500 işçi işlerinden oldular, çalışma hızı arttı, iş koşulları zorlaştı, böylece üretimi 76 seviyesinde tuttular.

D. : Aşağı yukarı iki yıldır bu fabrikadayım. Şefler hep peşimizde. Yemek zamanı bile. Adamın yemek yemeğe zamanı olmuyor.

H. : Müdüriyet, iş yeri komitesini toplayıp, 2500 işçinin şu sıralarda hastalık yüzünden yok olduklarını bildirdi. Çoğunluğu Kuzey Afrikadan göndermişler raporlarını, diyorlar. Bu, emekçileri bölmek ve yaptırmak istedikleri fazla mesainin gelmeyenler yüzünden olduğuna inandırmak için yaptıkları bir manevra.

I. : Ben bu birleşmenin emekçilere hiç mi hiç yarar getirmeyeceğine inanıyorum. Bu işte Amerikan Chrysler'i kazançlı çıkacak. Işi daha az işçiyle yapmayı deneyecekler. Her fabrikada, bize en az hak ve avantajı kabul ettirmeyi deneyecekler. Peugeot-Citroen ve Chrysler'in tek tek her işçisinin bunları bilmesi gerek diye düşünüyorum. Bu bile yetmez. Ispanya ve Ingiltere'deki fabrikaların işçileriyle görüşmeli dayanışmalıyız. Çünkü, bu çokuluslu şirketlerin karşısında ağırlığımızı koymalıyız. Bu yüzden CGT'nin Metallürji Federasyonunun Ispanya'nın Işçi Komisyonlarını ve Ingiltere'nin TUC sendikalarını, görüşmek için Paris'e davet etme girişimini destekliyorum.

SORU : Poissy'de nasıl örgütlendiniz ?

F. :Iki yıldan beri, Poissy'de CGT Chrysyer sendikası bayağı ilerledi. Zaten durum da bunu gösteriyor. Müdüriyeti bazı taleplerimizi, az da olsa, kabul etmeğe zorladık.

H. : Bantlarda çalışanların yüzde 70'i göçmen işçi. CGT sendikasında bu sebepten çok yabancı arkadaş var.

B. : Fabrikaya gelince, hemen CFT'ye,- şimdi CLS oldu,- üye olmaya mecbursun. CFT delegesi bir güçlüğün oldumu halleder diyorlar. Ama tek kişinin güçü ne olur ? Çoğunluğa dayanmak gerek. Önemli olan emekçilerin birliği.

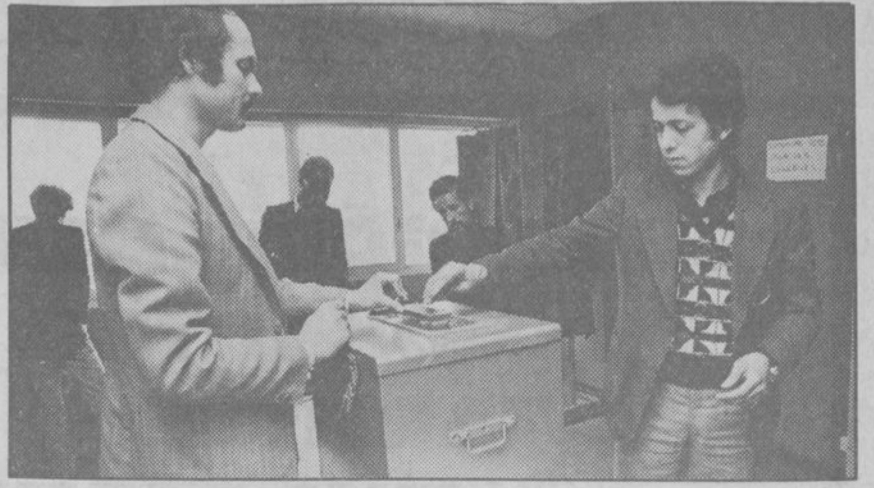
H. : CFT fikirleri kısıtlıyor. Biz CGT'de emekçilerin tartışmasını ve fikirlerini görmek, öğrenmek istiyoruz. Bu nedenle tüm toplantılarımızı var olan arkadaşlarımızın dillerinde yapıyoruz. Tartışma boyunca tercüme yapıyoruz. Biraz fazla zaman alıyor ama herkes fikrini söylüyor. Önemli olan da bu. Seçimler olduğunda CGT'ye oy vermek iyi, ama üye olmak haklarını almak için daha da iyi.

I. : Sekiz göçmen arkadaşımız, sendikanın belli başlı yöneticileri arasındadır. Milliyetleri için hiçbir ayırım yapılmadan, bilgileri ve yeteneklerinden ötürü bu görevlere üyeler tarafından seçildiler.

D. : Haklarımızı savunmak için üye kartını almış daha fazla arkadaş olmalı.

CGT'nin 40. Kongresinde 80 göçmen işçi delegesi olacak. Bizim için, tüm emekçileri temsil edecekler, tıpkı öteki Fransız delegeler gibi. CGT'de tartışılan sorunlar üzerindeki fikirlerimizi Kongrede duyuracaklar.

FOYER'LERDE SAVAŞIM MEYVALARINI VERİYOR !

Allende-St-Denis - Sonacotra foyer'inde CGT'nin desteklediği foyer komitesi seçimleri.

Seçmen sayısı : 296, oy kullananlar : 241, iptal edilen oy : 4. 15 delege seçildi.

CGT ile eyleme devam

— Primeiros resultados obtidos, sublinham a eficácia da acção da CGT.
• Em Bouches du Rhône, derivado a diversas iniciativas empregues pelos

Birçok foyer'de CGT'nin başlattığı görüşmeler, işletme kurumları ve resmi makamlarla devam ediyor.

İlk elde edilen sonuçlar CGT'nin sonuca varıcı savaşımının önemini belirtiyor.

— Bouches-du-Rhône vilayetinde CGT sendikalarının girişimiyle valiye bir istem listesi verildi. Vali 7 foyer'de tamirat ve ek tesisler için 9 850 000 Franklık bir ödeneğin ayırıldığını bildirdi.

— Val-de-Marne (94) de UD CGT ile ADEF müdürlüğü arasında görüşmeler bazı güçlüklere karşın sürüyor.

Böylece, foyer sakinlerinin kişisel ve kollektif haklarını, demokratik özgürlüklerini güvence altına alan anlaşmanın ve bir kira kontratının kaleme alınması olası görülüyor.

Parasal bir avantaj da elde edildi. Ücretli izin zamanında ADEF bir haftalık kira tutarında bir indirim yapmayı kabul etti.

Bunlardan başka, uzun zamandır istenen taleplerin gerçekleştirilmesi için yüklü bir ödenek ayırıldı.

— Örneğin böylece, Hauts-de-Seine'de Fresnes foyerinde yenilenmiş binada günlük fiyat 13 Franktı. Daha önceki tarife 6 Franktı. Pazarlık sırasında 13 Frank 30 Haziran 1979 gününe dek 8,65 Franka düşürüldü.

— Val-de-Marne'da Chevilly-la-Rue foyer'inde 20 000 Franklık ilk ödenek dilimi kabul ettirildi.

— Thais foyer'inde 12 000 Frank elde edildi.

— Corbeil'de Sonacotra foyer'inde ve Colombes'da AFRP foyer'inde ilk istemler elde edildi.

Bu başarılara karşın ,bütün sorunlar çözülmüş değil.

Fakat tek elle tutulur sonucu foyer sakinlerini baskılara kolay hedef haline getiren, bazılarının savundukları maceracı mücadeleye başvurmaksızın iktidarı ve işletme kurumlarını geriletmenin olanaklı olduğunu kanıtlamış oldu.

CGT iş yerinde sendika ve üyleriyle hazırdır.

Foyer'lerde ise buralarda oturan binlerce üyesiyle vardır.

Fabrika veya şantiyelerde olduğu gibi, foyer'lerde de üyeleri CGT'nin sözcüsüdürler. Buralarda kalanların ta-

leplerini herkesin onayıyla ve en geniş birliği kurarak savunurlar.

Foyer'den iş yerine hep aynı savaş, hak ve özgürlüklerimiz için. Bu nedenle CGT foyer sakinlerinin yanındadır.

Büyük çoğunlukla seçtiğiniz CGT militanlarına güvendiğiniz gibi foyer'lerde de CGT üyelerine güvenin. Günden güne sayısı yükselen CGT foyer komitelerini seçin. Böylece savaşımınızda daha güçlü olursunuz.

Bu gücü daha da arttırmak için yığınsal olarak CGT'ye üye olun.

CGT son olarak 20 Eylül'de foyer sakinlerinin taleplerini ve savaşımlarını tanıtmak amacıyla bir basın toplantısı düzenledi. Bu toplantı Fransız basınında yankılandı.

İŞ KAZASINDA SAKAT KALAN 42 STAJYER ÇALIŞMA BAKANINA BAŞVURDULAR

42 stajyer Çalışma Bakanına aşağıdaki protesto mektubunu göndermişlerdir.

« Altı aylık stajdan sonra, 11 Ağustos 1978 de aramızdan 15 stajyerin seviye yükseltme stajını terk etme zorunda bırakıldığını öğrendik. Bu sayının keyfi olarak değil, her stajyerin gereksinimleri ve seviyesini göz önünde tutarak saptanmasını istiyoruz.

« Seviye yükseltme stajlarının amacı iş kazasında sakat kalanları tekrar çalışma yaşamına döndürmektir. Bu nedenle, her sakatın meslek hayatına dönebilmesi için seviye yükseltme stajlarının süresinin, kişisel durumlara göre 9 ila 12 ay olması istemini yeniliyoruz. »

İŞ YERİNDE GÜVENSİZLİĞE SON

1 Eylül Cuma günü ALSTHOM-SAVOİSİENNE'de, CGEE'ün iki montaj işçisi 15 000 voltluk ceryanla çarpıldı

Bu feci kaza tam bir güvenlik yokluğundan doğdu. Tesisatın yönetmeliklere uygunsuzluğu, elektrik olup olmadığını kontrol etmenin olanaksızlığı, bu işte çalışabilecek yetenekte montajcıların kullanılmaması bu ağır kazadaki sorumluluğun şirkete ait olduğunu kanıtlıyor.

Bir trafonun kontrolunu yapmak ve bozuk parçaları değiştirmekle görevlendirilen REDA ve NIATI adlı adlı iki Faslı emekçi trafo hücresine girerler. Ama hücrede elektrik vardır. Çarpılırlar.

Elektrik olduğunu belirten hiç bir işaret yoktu. Ayrıca hiç bir kontrol yapılmamıştı. Zaten kontrol olasılığı da kafes telleri arasından kontrol aygıtı geçmediğinden yoktu.

Birde işçiler hücrede çalışacak mesleki bilgiye sahip değillerdi. REDA çilingirdi. NİATİ de geçici işçiydi. (enterim'ci)

Bütün bunlar bu kazanın alın yazısı olmadığını gösteriyor. Kaza, emekçilerin hayatı pahasına da olsa, gerekli en ufak önlemleri almayan şirketlerin suçudur.

ALSTHOM-SAVOİSİENNE ve CGEE-ALSTHOM'un çok modern ve güvenlikli araçlar üretmelerine karşın bunları kendilerinin kullanmamaları akıl almaz bir şeydir. Fakat kapitalist işletmelerin kar hırsı herşeye ışık tutuyor. En az yatırım, yani masrafla en fazla kar istiyorlar. ALSTHOM'da ağır iş kazaları devamlı artıyor. Onlar için işçilerin hayatlarının zerre kadar önemi yok.

Son haberlere göre, NIATI tehlikeyi atlatmış. Sağ kolu yanmış. REDA'ya gelince, durumu daha ağır : başında ve kolunda önemli yanıklar var. Kolunun kesilme tehlikesi var. Kendisine ancak pazar günü gelebilmiş. Sağlık durumu ciddiyetini koruyor.

Bu kaza önlenebilirdi. **Böyle kazalar önlenmelidir.** Hakkımız olan güvenlik önlemlerinin alınmasını ve yönetmeliklere uygun araçlarla çalışmayı her zaman her yerde istemeliyiz.

ULUSLARARASI DAYANIŞMA... ULUSLARARASI DAYANIŞMA... ULUSLARARASI DAYA

ULUSLARARASI DAYANIŞMA... ULUSLARARASI DAYANIŞMA...

İRAN

ŞAH'IN ZULMÜNE KARŞI BÜTÜN BiR HALK AYAKTA

12 Eylül 1978 akşamı, Fransa'da özgürlüklerin timsali Bastille alanında, binlerce emekçi yürüdü. Iran halkıyla dayanışma içinde, Şah'ı destekleyenlerin tümünü kınadılar, mahkûm ettiler. Gazetemiz Iranlı militanlardan, ülkelerindeki durum hakkında, bizi biraz daha aydınlatmalarını istedi.

Önce, Iran Şahının diktatörlüğünün kökenlerini anımsatmak gerekir, herhalde.

Sıradan bir subay olan ve oldukça mütevazi bir aileden gelen babası, 1925 te, iktidarı bir devlet darbesiyle ele geçirdi. O zamanlar yoksulken, sonradan 1941 de, Iran'ın en büyük toprak sahibi ve en büyük kapitalisti, Dünya' nın en zengin adamlarından biri oldu.

Oğlu biraz değişik biçimle ama aynı politikayı uyguluyor. Çünkü şimdi durum II. dünya savaşından öncekinden değişiktir.

1953 te Dr Mossadegh'in meşru yönetimini deviren devlet darbesi sayesinde Şahın iktidarı tekrar ele geçirmesini sağlayan Amerikadır. Çünkü bu yönetim Iran'daki petrolü millileştirmişti. Şah ve ailesi akıl almaz zengilikleri elede tutmaktadırlar.

Her düzeyde, ahlaksızlık ve kokuşmuşluk hüküm sürüyor. Özellikle, devlet içinde devlet olan SAVAK'ın (gizli polis) ajanlarına, rüşvet vererek herşey yapılabilir. Milletvekili seçilebilmek, bir inşaat yapmak veya bir fabrika açmak için her şeyden önce SAVAK'la iyi ilişkiler kurmak gerek

Bu koşullarda, ekonominin, yıllardan beri uygulanan, sözde « reformalara » ve « planlara » rağmen, yıkıma mahkûm olduğunu söylemek bile gereksizdir.

Şah ülkede sanayileşmeyi gerçekleştirmekle öğünüyor. Gerçekte, Iran'ın fabrikaları, parçaları çokuluslu büyük şirketler tarafından verilen montaj atölyeleridir.

Tarım, ülke gereksinimlerini bile karşılayamaz durumdadır.

Dış ülkelerden, et, buğday ve meyva almak zorunludur. Halbuki, şimidiki savurganlık olmasa ülke kendi gereksinimlerini rahatça karşılayabilir.

Haşmetli (!) Şahın « atılgan » ekonomik politikası meyvalarını veriyor: köyden şehirlere yığınsal göç, fiyat artışları (yılda % 21'e yakın), ücretlerin azalması, kiraların artması (son 3 yılda % 60), düzenin önde gelenlerinin karıştığı mali yolsuzluklar, v. b...

Bütün bunlar kanlı bir ezgi ile atbaşı gidiyor. 1953 ve 1963 katliamlarını anımsayalım ve su sıralarda iran'da neler olup bittiğine bakalım.

Günümüzde, siyasi tutukluların sayısı 50 bin olarak hesaplanıyor. Irkçı Güney Afrika' dan sonra, yılda 150 den çok idamla ölüm cezalarında aşağılık bir rekor kırıyor.

Fakat Iran halkı baş eğmeyi hep reddetti. Birçok kez, ayaklandı. Başkaldırmalar hep kanla boğuldu. Şimdi, yarım yüzyıllık diktatörlükten sonra, YETER diyor. Bugünlerdeki hareket, önce ücret arttırılması için grevler biçiminde başladı. Sonra, gösteriler giderek yoğunluk kazanıp, kırları ve kentleri saran büyük bir yığın hareketine donüştü. Haziran 1977'den beri, 40'tan çok köy ve kentle milyonlarca Iranlı bu istem savaşına katıldı. Yüzlercesi katledildi. Herşeye karşın, yığın hareketinin genişlemesi ve güçlenmesi durmadı.

Bugün, yeni bir oluşum göze çarpıyor : gösterilere katılanlar yalnızca işçi ve köylüler değil, bütün siyasi eğilimlerden, aydınlar, öğrenciler, din çevreleri ve burjuvazini bazı katmanlarıdır da. Nüfusun çoğunluğunu oluşturan şiiler emperyalizmin yararına ulusal çıkarlara ihanet eden, bu kanlı ve kokuşmuş düzene karşı ayaklanma harekettinde önemeli bir rol oynuyorlar.

Amerikan emperyalizmi Şahın yardımına koşuyor, ama ayaklanma genişliyor ve birlik güçleniyor. Kim görmüş ki birleşik halkın savaşımına karşı emperyalizmin zafer kazandığını ? Savaş sert olacak, ama son zafer Iran halkınındır !

DGM DİRENİŞİNİN İKİNCİ YILINDA DİSK'İN AÇIKLAMASI

DİSK Genel Başkanı Baştürk yazılı bir açıklama yaparak, Devlet Güvenlik Mahkemelerine (DGM) karşı çıkmış, yeniden kurulmak istenen bu tür mahkemelere işçi sınıfının izin vermeyeceğini bildirmiştir. DİSK'in öncülüğünde yapılan DGM direnişiyle, « faşizan özel bir mahkeme olan DGM'lerin tarihe karıştığını » hatırlatmıştır. Bu direniş sırasında, işçi sınıfın bilinçlendiği ve deney kazandığını belirten Baştürk, bunun, Türkiye işçi sınıfının bağımsızlık, demokrasi, sosyalizm savaşımında parlak bir örnek olduğunu söylemiştir.

Bilindiği gibi, DGM'ler bir çok yurtseveri ağır cezalara mahkum eden anti-demokratik, hukukun bağımsızlık ilkesiyle bağdaşmayan, adaletsiz mahkemelerdi. DİSK bu mahkemelere karsı « genel yas » ilan etmisti. Bunun üzerine işçi sınıfımız genel grev yapmıştı. Son zamanlarda, hükümetin « İhtisas Mahkemeleri » adıyla tekrar kurmak istediği, düşünce ve siyasi özgürlükleriri yargılamak ve kısıtlamak için kurulacak mahkemelere karşı hukuk çevrelerinde ve ilerici, demokratik çevrlerde sert tepkiler doğmuştu. Bu, halkımızın düşünce özgürlüğüne bağlılığını ve demokrasiyi her zaman savunacağını gösteren bir örnektir.

DİSK :

« 4. BEŞ YILLIK KALKINMA PLANI KAPİTALİZMİ GELİŞTİRMEYİ AMAÇLIYOR »

Devlet Planlama Teşkilatı yetkilileri ile yapılan bir bilgilenme toplantısından sonra yapılan bir açıklamada DİSK'in görüşleri bildirilmiştir.

Bu açıklamada, özetle, şu görüşlere yer verilmiştir. « Bu plan ülkenin kapitalist yoldan gelişmesini ve bu yoldan sorunları çözmesini amaçlayan bir plandır » denilmiştir. Planın, eğitim, sağlık, gelir dağılımı, beslenme ve konut sorunlarına halktan yana çözümler getiriyor gözüktüğü, ancak bunun doğru olmadığı görüşüne yer verilmiştir. Gerçekte bu planın Türkiye'de kapitalizmi geliştirmeyi amaçladığı söylenmiştir. Ama kapitalizmin bulduğu çerelerin emekçi halkın dertlerine çözüm olamayacağının bilindiği ilave edilmiştir. Bu yüzden kapitalizmi geliştirmeyi amaçlayan Kalkınma Planının desteklenmesinin zorluğu vurgulanmıştır.

ÖRNEK BİR OLAY :

MHP GENÇLIK KOLU BAŞKANI VE 3 ARKADAŞI 7 KİŞİYİ ÖLDÜRMEKTEN TUTUKLANDI

MHP Şişli ilçe gençlik kolu başkanı Recep Akyol, bir kişiyi, arkadaşları Coşkun Akbulut dört, Fuat Çatalbaş ve Yunus Meral birer kişiyi öldürmekten tutuklanmışlardır. Aynı gün 13 ülkücü faşistin tutuklandığı açıklanmıştır. Hepsi de silahlı saldırı ve bombalama suçlarından yargılanacaktır.

Bunların numarası kazınmış ordu malı silahlar kullandıkları saptanmıştır. Bu, komandoların ordu içinde ve devlet dairelerinde suç ortaklarının olduğunu gösteriyor ve ilerici demokrat kesimin faşistlerin tüm devlet kademelerinden atılmaları isteminin doğruluğunu gösteriyor. Yurdumuzda terör ve anarşi bu MHP militanları tarafından sendikalaşmak isteyen işçilere, okumak isteyen öğrencilere ve tüm demokratik hakları için savaşan emekçi halkımıza karşı yıldırma aracı olarak kullanılıyor.

Bu bir tek olay sağ sol çatışıyor, anarşi doğuyor düşüncesini çürütüyor. Gerçekleri gözler önüne seriyor. Devlet güvenlik güçlerinden buralara yuvalanmış faşistler temizlenince, bu gerçek daha da gün ışığına çıkacaktır.

■ CGP HÜKÜMETTEN ÇEKİLDİ

Feyzioğlu istifa etti. CGP milletvekili Salih Yıldız partisinden ayrıldı, hükümette kaldı.

18 Eylül 1978 günü, CGP genel başkanı Feyzioğlu, partisinin hükümetten çekildiğini ve kendisinin başbakan yardımcılığı ve devlet bakanlığından istifa ettiğini açıklamıştır. Açıklamada bu kararın CGP genel yönetim kurulunda çoğunlukla alındığı belirtilmiştir. Hükümetten ayrılıp, « iki uçtan da uzak » duracaklarını belirtmiş, bu arada anti-komünizm yapmayı da ihmal etmemiştir.

Başbakan Ecevit, « Sayın Feyzioğlu'nun istifasını üzülerek kabul ettim » demiştir. Öte yandan, CGP Van saylavı Salih Yıldız partisinin hükümetten çekilme kararına karşı çıkmış ve istifa etmiştir. Yıldız devlet bakanlığı görevine devam edecektir. CGP'nin hükümetten ayrılması, Ecevit kabinesinin düşmesine yol açmamış, ancak hükümeti destekleyen milletvekili sayısı 230 dan 229' a düşmüştür.

■ KIBRIS DEV-İŞ, FAŞİST BASKILARA KARŞI ULUSLARARASI DAYANIŞMAYA ÇAĞIRDI

Kıbrıs Devrimci Işçi Sendikaları Federasyonu, DEV-IŞ Kıbrıs'taki faşist baskı ve saldırıları kınamış, söyle demiştir.

« Dev-Iş şunun herkes tarafından bilinmesını ister ;

1 — Işçilerin Anayasamızdaki şekli ile mevcut sendikalaşma hakkına,

2 — Işçilerin grev hakkına ve getirilecek tüm kısıtlamalarin kaldırılmasına,

3 — Işçilerin polisin gözü önünde dövülmesine, aşağilanmasına, bunu yapan polis dahi olsa,

4 — Faşist ve Besleme Türk Ocakları militanlarının grev kıncılığına, mutlaka karşı çıkacağız.

Bu nedenlerle ilgilileri bir kez daha kamu oyu nezdinde uyarıyoruz. Bu konularda ivedi tedbir alınmadığı takdirde Devrimci işçi Sendikaları Federasyonu Kıbrıs ve Uluslararası düzeyde etkin ve sonuç alıcı mücadelesini hızlandıracaktır.

Şöyle ki :

1 — Dünya Sendikalar Federasyonu,

2 — Uluslararası Çalışma Örgütü,

3 — Birleşmiş Milletler insan Hakları Komisyonu'na,

müracaatla KTFD (Kıbrıs Türk Federe Devleti) yetkilileri tarafından korunmayan ve çiğnenmesine göz yumulan haklarımızın korunabilmesi istenecektir ».

İŞÇİNİN GÜCÜ 213, rue Lafayette, PARIS Xme. Tél. 200-33-31 — Directeur de publication : François LANÇON — No de commission paritaire : 158 D 73
IMPRIMERIE LENSOISE, 30, rue Casimir-Beugnet, 62300 LENS. Travail exécuté par des ouvriers syndiqués.